

ŽUPNE OBAVIJESTI

PONEDJELJAK – 7.30 + Lacko Terezija god. i Ivan

UTORAK – 7.30 + na čast presv. Srcu Isusovom

SRIJEDA – 7.30 + Vugrinec Agata god. i Florijan

ČETVRTAK – 7.30 + Plasaj Franciska i Josip god. i Bodalec Stjepan

PETAK – 7.30 + Skupnjak Josip god. (*Dravska*)

SUBOTA – 17.00 - skupna sv. misa!

NEDJELJA – 8. KROZ GODINU

7.30 + župna

9.30 + Kosec Franjo god. i Kuharić Marin

11.00 + Mišak Marija i Franjo god.

ŽUPNE AKTIVNOSTI: ministranti - subota u 10.00;
dječji zbor - nedjelja u 10.00;
zajednica mladih - nedjelja u 17.00.

Župni vjeronauk: petak 14.30 - prvopričesnici; 15.30 - firmanici

Sv. Donat

Sv. Donat (druga pol. 8. stoljeća - Zadar, prva pol. 9. stoljeća), zadarski biskup i diplomat. Spominje se u franačkim analima iz 805. godine kao izaslanik dalmatinskih gradova Karlu Velikom u Thionvilleu. Pripisuje mu se izgradnja zadarske crkve - rotonde sv. Trojstva, koja u 15. stoljeću mijenja ime u crkva sv. Donata, izgrađene početkom 9. stoljeća. Sačuvan je mramorni kovčeg s Donatovim zavjetnim natpisom za moći sirmijske mučenice sv. Stošije. Prema predaji, te je moći Donat donio iz Carigrada, kada je s mletačkim duždem Beatom, u ime Karla Velikog, pregovarao s bizantskim carem o razgraničenju između bizantske teme i hrvatskog kneževskog teritorija u Dalmaciji. Sveti Donat je umro oko 811 godine., a pokopan je u velebnjoj crkvi Presvetog Trojstva (današnja crkva sv. Donata). Godine 1809., nakon provala Francuza u Zadar, prenesene su kosti svetog Donata u katedralu svete Stošije gdje se i danas nalaze. Sveti Donat se slavi 25. veljače.

ŽUPA MAJKE BOŽJE SNJEŽNE - TRNOVEC

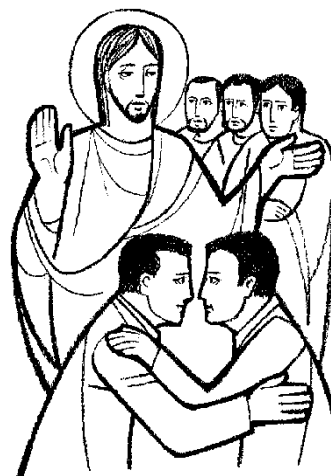
ŽUPNI LISTIĆ

Godina VI.

broj 13 (274)

23. veljače 2014.

7. NEDJELJA KROZ GODINU

Levitski zakonik
Lev 19, 1-2.17-18

Gospodin reče Mojsiju:
»Govori svoj zajednici Izraelaca i reci im:
‘Sveti budite!

Jer sam svet ja, Gospodin, Bog vaš!

Ne mrzi svoga brata u svom srcu!

Dužnost ti je koriti svoga sunarodnjaka.

Tako nećeš pasti u grijeh zbog njega.

Ne osvećuj se!

Ne gaji srdžbe prema sinovima svoga naroda.

Ljubi bližnjega svoga kao sebe samoga.

Ja sam Gospodin!‘«

Pričesna pjesma

Ispovijedam
sva čudesna
djela tvoja,
radujem se
i kličem ti,
pjevam imenu tvome,
Svevišnji.

ŠTO ZNAČI VJEROVATI U KRISTA?

Albert Schweitzer (Švajtcer), veliki filantrop i dobitnik Nobelove nagrade za mir, jednog je dana iznio svojoj zaručnici Heleni ovakvu odluku:

"Najdraža moja, pronašao sam cilj za koji ću živjeti – posvetit ću svoj život brizi za crnce u Gabonu. Tamo je liječnik neophodno potreban. Napustit ću svoje poslove i upisati medicinski fakultet. Za 8 godina bit ću spreman otići. Možeš li poći sa mnom? Znam da nemam pravo, niti to želim, bez tvoje odluke izlagati te tolikim opasnostima i bijedi. Zato odluka mora biti tvoja osobna.

Helene se kratko zamislila, uozbiljila se i rekla: "Ići ću na tečaj za medicinsku sestru da ti mogu biti od pomoći!"

Tog je dana Albert Schweitzer razaslao puno pisama. Javljao je prijateljima i rodbini svoju odluku te otkazivao već dogovorene poslove. Pisma su bila prava bomba. U Parizu i Strassbourgu pričalo se da nije normalan. Pristizala su mu pisma s porukom kako čini najveću glupost u svom životu. No, on je ostao pri svome.

Kasnije je zapisao: "Nitko od njih nije mogao shvatiti da bi želja za služenje bližnjima, *kako je to propovijedao Isus Krist*, mogla potaknuti nekoga da promijeni život, premda svi čitaju Evanđelje i svi kažu da vjeruju u Isusa Krista..."

Albert Schweitzer razvijao je svoje djelo i služio siromašnom crnačkom narodu u džungli punih 60 godina, liječeći djecu i učeći ih kako sve ljude treba voljeti.

Umro je 1965. godine u **devedesetoj** godini života.

Braćo i sestre, dragi Isusovi učenici! Nije najvažnije što i koliko znamo o Isusu, nego što vjera znači u mojem životu i koliko je ljubav plodna u služenju onima oko mene.

Vjerovati u Isusa Krista znači samo jedno: živjeti život darujući ga i služeći drugima.

To su mogli Petar, Andrija, Jakov, Albert Schweitzer i toliki drugi.

A ti? Je li tvoj Isus samo Isus znanja ili Isus prakse koji daje mir kroz ljubav i služenje?

BOG NAS STAVLJA NA STAZU ŽIVOTA

Jedne noći, u kući neke sretno obitelji koja je živjela na kraju grada, izbio je požar. Dok se vatra rasplamsavala, roditelji i djeca istrčali su iz kuće. Iznenada su u paničnom strahu otkrili da nema najmlađeg člana obitelji, petogodišnjeg dječaka. On se, uplašen vatrom i zbunjen gustim dimom popeo na kat.

U očaju, ne znajući što da rade, otac i majka panično su plakali, a dvije sestre su počele vikati. Vratiti se u kuću zahvaćenu vatrom bilo je nemoguće. Vatrogasci, koji su počeli gasiti požar nisu dopuštali nikome da se približi ulazu u kuću.

Iznenada, gore u potkrovlju, otvori se prozor.

Dječak proviri i stade vikati: "Tata! Tata!" Vatrogasci su ga odmah počeli dozivati i vikati mu da skoči, jer je u podnožju razapeta velika mreža. No dječak se, naravno, bojao i nije se mogao pomaknuti.

Tada se kući približi njegov otac i poviče: "Sine, tata je ovdje! Skoči!"

Dječak je pred sobom vidio samo vatru i crni gusti dim, ali kad je čuo glas, odgovorio je: "Tata, ja te ne vidim..."

"Ali ja tebe vidim sine, slobodno skoči!" povikao je otac. Dječak je skočio i začas se, živ i zdrav, našao u razapetoj sigurnosnoj mreži i snažnom očevu zagrljaju.

Nebeski Otac i naš Stvoritelj stavio je svakoga od nas na stazu života i pokazao nam najbolji mogući smjer za putovanje prema vječnosti. On nas neizmjerno voli i stalo mu je da dođemo u njegov zagrljaj na kraju puta. Ali dao nam je slobodu da sami odlučujemo za poslušnost ili neposlušnost njegovim savjetima. Posljedice tih odluka možda ne osjećamo odmah, ali sigurno je da ćemo se naći oči u oči s Njime koji će nam pokazati Knjigu života sa svim našim koracima.

Živimo zato ovaj život sa sviješću da je ovo vidljivo prolazno, ali da se zalaganjem u prolaznome stječe ono vječno nebesko.